Citesc în prezentarea filmului „Cucerirea Constantinopolului (Fetih 1453)”: *„După mulţi ani de asuprire din partea Imperiului Otoman care în 1453 i-a izgonit pe toţi locuitorii Constantinopolului, un sultan ambiţios în persoana lui Mehmed al II-lea va duce o campanie măreaţă pentru eliberarea Constantinopolului de sub robia otomanilor. Până să ajungă la porţile propriei cetăţi, sultanul Mehmed al II-lea va trebui să treacă peste multe pericole care îi vor ingreuna şi mai mult misiunea pe care a jurat să o ducă la bun sfârşit. Vestea campaniei sale împotriva imperiului a ajuns şi la urechiile lui Uluibatli Hasan care va încerca să împiedice oastea condusă de Mehmed şi să ajungă la Constantinopol prin orice mijloc posibil. Fetih 1453 este un film care evocă istoria secolului şi multele războaie purtate contra Imperiului Otoman.”*

Noroc cu sursa în engleză de unde-i preluat textul, care spune:

„After the death of his father Murat II, Mehmet II ascends to the Ottoman throne. After braving internal and external enemies, he decides to complete what he was destined to do - conquer Constantinople.”

Adică simplu şi la obiect: Mehmet al II-lea decide să atace şi să cucerească oraşul-cetate Constantinopole. Ce a urmat, se ştie: mergem să vizităm Istanbulul, dacă avem bani. Ceea ce e imposibil de înţeles este cum a dus Mehmet al II-lea (sau Mehmed, sau Mahomed – se pare că oricare dintre variante e acceptată)

„ o campanie măreaţă pentru eliberarea Constantinopolului de sub robia otomanilor.”

Păi Mehmet al II-lea ce era? Când a fost cucerit Constantinopolul, s-au bătut cumva turcii cu otomanii??? Penibil...

Filmul e făcut după fapte istorice reale. În 1453 s-a scris o pagină extrem de importantă a luptei dintre creştini şi musulmani. În primul sfert al veacului XXI sunt îndeplinite toate condiţiile pentru o nouă „rundă” de confruntări. Scriitorul Stefan Zweig când descrie cucerirea Constantinopolului în „Orele astrale ale omenirii”, arată că soarta cetăţii creştine a fost pecetluită de o poartă în zidul de apărare uitată deschisă, loc pe unde s-au strecurat turcii.

Poarta cetăţii Constantinopolelui este şi azi prilej de controverse între istorici şi experţi militari, între amatorii de legende şi cei care le distrug cu orice preţ. Locul misterios de pătrundere în

cetate se numea Kekaporta. Am auzit şi citit şi alte variante, cum ar fi Kerkoporta (în traducere: uşa din dos).

Ce mai contează acum, după mai bine de cinci secole, dacă poarta se numea într-un fel sau în altul, sau dacă-i legendă sau adevăr istoric? Şi totuşi ceva contează: atunci creştinii s-au apărat cu îndârjire de Cuceritorul Mahomed al II-lea. Acum europenii au deschis mai multe Kekaporta...În secolul al XV-lea s-a deschis o singură poartă în cetate. In secolul XXI s-au deschis mai multe. Nu se ştie cine a făcut-o, nu se ştie cine le poate închide şi când. Încă puţin şi vom şti dacă se mai pune problema uşilor trântite-n nas, cum foarte plastic se spune într-o expresie românească.

Europenii au făcut-o în 2015 din milă creştină şi cu aceeaşi inconştienţă ca la 1453! Să vedem ce va urma...Să vedem, sau ştim deja şi ne facem că avem treburi mai importante de făcut?